

Het konijnenboekje

Konijnen houden, een mooie liefhebberij

Inhoudsopgave

1 Geschiedenis	3	Omgaan met drachtige dieren	14
Ontstaan van de diergroep	3	Opfokken van jonge dieren	15
Domesticatie	3	Tatoeëernummer	15
Cultureel erfgoed	4	Continu selecteren tijdens opfok	16
2 Eigenschappen, keuze en aanschaf	5	6 Showklaar maken en tentoonstellingen	16
Introductie	5	Introductie	16
Kenmerken	5	Selecteren en huisvesten van showdieren	16
Kijken, kiezen en kopen	6	Conditioneren	17
Passen in de woonomgeving	7	Papierwinkel	17
Transport	7	Verzendmateriaal	18
3 Huisvesting	8	Dieren inkooien	18
Introductie	8	Keuringen en keurresultaten	18
Welstandseisen	8	Prijzen	19
Welzijnsleidraad	8	Uitkooien	20
Hokken	8	Terug thuis in de hokken	20
Strooisel of bodembedekking	9	7. Ziekten	
Kosten: kopen of zelf maken	10	Introductie	20
4 Voeding en verzorging	10	Begrippen ziekteverwekkers en behandelmogelijkheden	20
Introductie	10	Herkennen en isoleren van zieke dieren	21
Voeding voor volwassen dieren	10	Welke ziekte is het en wat kun je doen	21
Voeding voor jonge dieren	11	Als behandeling niet helpt	22
Voerbakken	11		
Drinkbakken	12		
Omgaan met dieren	12		
5 Fokken	13	8. Heeft u nog vragen?	22
Introductie	13		
Keuze van de fokdieren	13		
Bevruchting	13		

© Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd in welke vorm dan ook zonder toestemming van de uitgever.

Schrijver: Martin Kok
Met dank aan de fotografen
Drukwerkverzorging: FIZZ Digital Agency
Uitgave en copyright: Nederlandse Kleindierenpublicaties BV
www.kleindierliefhebbers.nl

1. Geschiedenis

Ontstaan van de diergroep

Vroeger werden de konijnen gerekend tot de grote groep van de knaagdieren. Tegenwoordig echter zijn de konijnen ingedeeld bij de groep haasachtigen. Konijnen behoren ook tot de groep Lagomorphen.

De mens heeft in het verleden al snel belangstelling gekregen voor het konijn. Hiermee begon de domesticatie van het wilde konijn. Bij de haas is dit niet gebeurd.

Pas weer veel later is het konijn een geliefd huisdier geworden dat in de kleindierliefhebberij een grote populariteit heeft bereikt en nog steeds heeft.

De haas, nooit gedomesticeerd

Dit komt omdat het rustige en gemakkelijk tam te maken dieren zijn die in of op een beperkte ruimte gehouden kunnen worden. Bovendien vormt de verzorging geen probleem en ze planten zich snel voort, waardoor een groot aantal verschillende rassen is ontstaan.

Vooral dit laatste feit boeit veel fokkers en er ontstaan nog steeds nieuwe rassen.

Al deze eigenschappen zorgen ervoor, dat veel mensen dagelijks plezier beleven aan het houden, fokken en verzorgen van konijnen.

Domesticatie

Zowel de hazen als de konijnen leefden voor de grote ijstijden overal in Europa.

Gedurende de laatste ijstijd is het leefgebied verkleind en kwamen de konijnen uiteindelijk alleen nog voor op het Iberisch Schiereiland, het huidige Spanje en Portugal.

Enkele eeuwen geleden werden daar de konijnen door de Feniciërs, een oud zeevarend volk uit gebieden in het huidige Israël, ontdekt.

Pas veel later (rond 250 voor Christus.) ondernamen de Romeinen de eerste pogingen om het konijn tot huisdier te maken. Zij waardeerden het vlees van het konijn enorm. Maar ook de vacht van het konijn had hun aandacht.

De omgeving is wild maar dit konijntje is echt gedomesticeerd

Nederlandse Hangoordwerg, ons bekendste nationale ras

De konijnen werden gehouden in zogenaamde 'leporaria', grote ommuurde tuinen die de konijnen tegen vijanden beschermden. Maar van een echte domesticatie was nog geen sprake. Pas in de middeleeuwen verspreidde het konijn zich door Europa en werd vooral door Franse monniken als huisdier gehouden. Tijdens vasten mochten de monniken geen vlees eten, maar omdat pasgeboren konijnen (lamprei) uit het vruchtwater kwamen, werden deze konijntjes niet beschouwd als vlees, maar eerder als vis en konden dan wel tijdens vasten genuttigd worden. De monniken begonnen ook met het creëren van rassen door konijnen met een afwijkende vachtkleur met elkaar te kruisen. Pas in de 19e eeuw waren fokkers in staat om allerlei rassen te creëren, waardoor zij de basis legden voor de konijnenliefhebberij, zoals we die nu kennen.

Cultureel erfgoed

Ook al onze konijnenrassen zijn een levend erfgoed uit een ver verleden en daar moeten we zuinig op zijn.

Alleen al in Nederland kennen we meer dan 50 rassen in tientallen verschillende kleurslagen. Biodiversiteit is de som van de beschikbare genetische varianten en is sinds de milieuconferentie van de VN in 1992 in Rio de Janeiro een begrip.

Veel landen waaronder ook Nederland hebben de conventie van Rio ondertekend en daarmee verklaard zich in te zetten voor het behoud van deze biodiversiteit. De EU geeft zelfs subsidies om zaadbanken van per land aanwezige oorspronkelijke konijnenrassen op te zetten. In Wageningen en Utrecht worden rietjes gevuld met sperma van rassen bewaard onder vloeibare stikstof. Dat houdt ook in dat zij kleindierenliefhebbers, die zich daarvoor inzetten, ondersteunen met middelen en mogelijkheden en voorlichting geven aan niet-liefhebbers over acceptatie van onze dieren.

Al onze konijnenrassen met hun typerende kenmerken en de bijbehorende genenrijkdom moeten bewaard blijven. Immers, weg is voorgoed weg. Het domesticatieproces kan nooit meer herhaald worden.

Het beschermen van de vele rassen die zijn ontstaan in de loop der eeuwen is een taak van ons allen en van de konijnenliefhebbers in het bijzonder.

Vanaf linksboven met de klok mee: Tan, Rijnlander, Hollander en Papillon

Vlaamse reus

Lotharinger

Nieuw-Zeeland voedster met jongen

2. Eigenschappen, keuze en aanschaf

Introductie

Alle konijnenrassen hebben wel iets bijzonders dat hen aantrekkelijk maakt voor liefhebbers en fokkers. Toch moet op grond van een aantal kenmerken een goede keuze worden gemaakt. Impulsieve aankopen leiden bijna altijd tot teleurstellingen.

Dit hoofdstuk geeft enkele richtlijnen en hulp bij het maken van een goede keuze.

Kenmerken

Er moet een keuze gemaakt worden uit tientallen rassen.

De konijnen worden grofweg ingedeeld in grote rassen, middelgrote, kleine en dwergassen. Daarbij kennen we konijnen met een bijzondere pelsstructuur.

Voorbeelden van grote rassen zijn de bekende Vlaamse Reus (van neus tot staart minstens 65 centimeter), de Lotharinger en de Franse Hangoor.

Bij deze rassen zien we gewichten van 6 tot 7 kilogram.

De middelgrote zijn wat kleiner en ook wat lichter. Voorbeelden van deze rassen zijn: de Japanner, de Wener en de Nieuw Zeeland.

De kleine rassen wegen ongeveer 1,5 tot 2 kilogram. Wie kent niet de alom bekende Hollander, de Tan en de Rus?

De kleinste konijnen zien we bij de dwergrassen, die rond 1,2 kilogram wegen. De meest populaire rassen op dit moment vinden we in deze groep. Denk dan aan de Nederlandse Hangoordwerg, de Kleurdwerg en de Pool.

De Rex, de Satijn en het Angorakonijn zijn konijnen met een bijzondere pels of haarstructuur.

Kiezen voor een groot ras betekent ook dat er grotere hokken nodig zijn. Omgekeerd, dwergassen kunnen met minder ruimte toe en eten ook veel minder.

Rassen met een bijzondere haarstructuur zijn prachtig om te zien maar vragen een dagelijkse borstelbeurt. Met deze extra verzorging moet u, voordat dit ras aanschaft, wel rekening houden.

Nederlandse Hangoordwerg, een echt knuffelkonijn

Jonge kleurdwergen met Hollandertekening

Kijken, kiezen en kopen

De grote rijkdom aan konijnenrassen maakt de keuze voor de één soms gemakkelijk en voor de ander juist erg moeilijk. Er is zoveel moois. Een besluit om konijnen te gaan houden neemt men niet zomaar.

Belangrijk is de beschikbare ruimte. Eén of enkele konijnen houden is altijd wel mogelijk. Is het de bedoeling om later ook konijnen te gaan fokken, dan moeten er wel voldoende hokken beschikbaar zijn.

Een volgende stap is het verzamelen van adressen van konijnenfokkers of -liefhebbers om dieren te gaan bekijken en te vergelijken. Deze fokkers en liefhebbers zijn de aangewezen personen om alle informatie te geven om een goede keuze te maken. Ga niet over één nacht ijs en bezoek meerdere fokkers of liefhebbers. Neem contact op met de plaatselijke kleindiervereniging in je dorp of stad.

Kleindierententoonstellingen worden op veel plaatsen in het land gehouden van september tot eind maart en zijn een bron van informatie. Het bezoeken van enkele tentoonstellingen is de moeite waard. Hier zijn vele rassen, vaak in verschillende kleurslagen, te bekijken.

Informatie over deze kleindierententoonstellingen is te vinden op www.kleindierliefhebbers.nl.

Op dezelfde websites zijn ook alle plaatselijke kleindieren-verenigingen te vinden. Zij kunnen adressen van konijnenfokkers geven.

Koop de dieren bij een fokker, die de huisvesting goed voor elkaar heeft en konijnen heeft die er vitaal uit zien en op alle vragen een duidelijk antwoord geeft en een behulpzame en betrouwbare indruk maakt.

Echt kopen kan natuurlijk pas nadat de huisvesting klaar is.

Gouwenaar

Haasdwerg

Kleurdwerg

Passen in de woonomgeving

Een belangrijk aspect van het houden van dieren is dat zij moeten passen in de woonomgeving. Een voordeel van konijnen is dat zij geen lawaaioverlast veroorzaken.

Konijnen produceren wel veel mest. Het is belangrijk te zorgen dat de hokken schoon blijven zodat er geen stankoverlast ontstaat. Schone hokken trekken ook weinig vliegen aan.

De mest moet ook snel worden afgevoerd om dezelfde reden als hierboven beschreven.

Als dit in orde is, heeft de omgeving geen last van konijnen en kan er ook geen bezwaar tegen worden gemaakt.

Het kan geen kwaad om vooraf de lokale buurt van de plannen om konijnen te houden in te lichten. Beter vooraf overleg dan achteraf problemen. KLN heeft hier wel folders en voorlichtingsmateriaal voor wat gebruikt kan worden voor deze informatieavond.

Transport

Gekochte dieren moeten op een goede manier worden vervoerd. Bedenk steeds dat het levende konijnen zijn die met zorg behandeld moeten worden. Worden de dieren een enkele keer vervoerd, dan voldoen passende stevige dozen per dier met voldoende ventilatieopeningen. Beter is het maken of kopen van speciale transportkisten. Denk er wel aan, dat konijnen urineren en zo de bodem nat maken.

Op grote tentoonstellingen worden vaak transportkisten aangeboden. Ook de fokker waar de dieren worden gekocht heeft transportkisten. Goede transportkisten hebben voldoende ventilatieopeningen en bestaan uit afzonderlijke compartimenten met een dikke laag strooisel of hooi en daaronder kranten of ander vochtopzuigend papier op de bodem. De compartimenten moeten wel aangepast zijn aan het formaat van de dieren. Te klein is uiteraard niet goed maar ook te groot is niet goed. In te grote transportkisten gaan de dieren tijdens het transport schuiven of zich omdraaien en kunnen zij zich beschadigen.

Dieren vervoeren op warme dagen is riskant. De temperatuur in de auto kan hoog oplopen, soms met fatale afloop voor de dieren. Boven de buitentemperatuur van 31 °C kunnen konijnen hun warmte niet meer kwijt, zeker niet in een auto en kunnen acuut sterven aan oververhitting. In het eigen hok:

Thuis aangekomen worden de konijnen voorzichtig met beide handen ondersteund uit de kist genomen en in de voor hen geschikt gemaakte hokken losgelaten.

Na een reis hebben de dieren behoefte aan fris drinkwater. En als er wat voer is, dan voelen ze zich snel thuis in hun nieuwe hok.

3. Huisvesting

Introductie

Alle dieren hebben een goede huisvesting nodig. Het maakt ook verschil of de gehouden dieren winterhard zijn of in de winter bijverwarmd moeten worden.

Bij het bouwen van de hokken moet ook rekening worden gehouden met de welstandseisen in de gemeente. Ook is het goed om de buurt te informeren, dat je konijnen gaat houden. Om enig houvast te geven wordt in dit hoofdstuk kort ingegaan op de huisvesting van konijnen.

Welstandseisen

Niet altijd is voor buitenhokken of een schuur een omgevingsvergunning verplicht.

Als u een hok wilt bouwen, dan moet u zich vooraf afvragen of daarvoor een omgevingsvergunning nodig is. Kleine hokken kunt u vergunningsvrij plaatsen. Het plaatsen van grote hokken en volières is aan regels gebonden.

Download de brochure “Vergunningsvrij bouwen van een bijbehorend bouwwerk” (01-07-2018) van het ministerie van Binnenlandse Zaken. In het algemeen kan gesteld worden dat een hok op het achtererfgebied (achter uw huis) al gauw vergunningsvrij is als u zich aan een aantal regels houdt. Verder moet het te allen tijde een passend bouwwerk zijn dat geen aanstoot geeft.

Vraag echter altijd bij uw gemeente na wat wel en niet mag.

Welzijnsleidraad

Kleindier Liefhebbers Nederland (KLN) heeft een leidraad ontwikkeld voor het houden en fokken van raskonijnen.

Deze is te vinden op de website van KLN www.kleindierliefhebbers.nl onder het menu Diergroepen / Konijnen / KLN Welzijnsleidraad voor het houden en fokken van raskonijnen

Hokken

Geadviseerde maten voor nieuwe hokken:

	Breedte (cm)	Diepte (cm)	Hoogte (cm)
Grote rassen	110	80	70
Midden rassen	85	80	60
Kleine rassen	70	75	60
Dwergrassen boven 1,5 kg	65	70	50
Dwergrassen onder 1,5 kg	60	60	50

Een groot konijn, zoals een Vlaamse Reus, heeft een hok van minimaal 1 vierkante meter nodig. Dit hok moet daarbij ten minste 80 centimeter hoog zijn. Het dier moet zich immers goed en vrij kunnen bewegen en een huppelsprong kunnen maken.

Groter is alleen maar goed, maar het hok mag niet kleiner zijn.

Het kleinste konijn, een dwergkonijn, heeft minimaal een hok nodig van 60 bij 60 centimeter. Deze hokken kunnen buiten staan, als ze maar uit de wind en droog staan.

De hokken mogen ook niet in de volle zon staan. Konijnen hebben een pels en kunnen beter kou dan warmte verdragen. Boven de 31 graden kunnen konijnen hun warmte niet meer kwijt en krijgen acute darmproblemen.

Konijnen kunnen in de zomer ook in een verplaatsbare buitenren in de tuin worden gezet.

Deze ren moet wel een goede bescherming bieden tegen honden, katten en roofvogels.

Voor de hokken is het van belang of het bij één konijn blijft of dat het de bedoeling is te gaan fokken met de konijnen. Bij fokken zijn er meer hokken nodig.

Voor één of een paar hokken zoals hierboven beschreven is geen vergunning van de gemeente nodig.

In een garage of tuinschuur kunnen meerdere hokken voor konijnen naast en/of boven elkaar gebouwd worden. Deze gestapelde hokken worden ook wel konijnen-flats genoemd.

Net als in de natuur is het verstandig een aparte nestkast te hebben voor voedsters, die moeten jongen. De voedster kan zich dan afzonderen van de jongen na het zogen. Ook een balkon of verhoging wordt aangeraden te maken. Konijnen gebruiken deze plek graag om uit te rusten.

Bij de bouw van gestapelde hokken moet er op gelet worden dat de urine van de bovenhokken goed wordt afgevoerd en niet lekt in de benedenhokken.

Mooie ruime hokken voor een dwerggras

Is het de bedoeling om een schuur of tuinhuis te bouwen voor de konijnen, dan komen de welstandeisen van de gemeente om de hoek kijken.

Het is beter vooraf te informeren dan naderhand problemen te krijgen.

Belangrijk is om de buurt op tijd te informeren, zodat eventuele burens geen bezwaar hebben tegen de bouw. Worden de hokken altijd goed schoon gehouden, dan is er ook geen stankoverlast en worden ook geen vliegen en andere insecten aangetrokken. De mest van de konijnen moet ook altijd snel worden afgevoerd om overlast te voorkomen. De mest kan in de groenafval container.

Strooisel of bodembedekking

Konijnen zijn erg zindelijke dieren en houden van een schoon hok. In hokken voor konijnen wordt meestal stro als bodemstrooisel gebruikt. Wit stofvrij houtvezel of droge turf of koolzaadstro zijn ook goede bodembedekkers.

Een konijn kiest in het hok vaak één van de hoeken uit als mesthoek. In deze mesthoek wordt onder het stro eerst een laag houtkrullen gelegd, zodat het vocht in de krullen wordt opgenomen. De hokken blijven dan droger. Sommige fokkers houden hun dieren alleen op houtkrullen. Minimaal elke week worden alle hokken schoon gemaakt. Als drinkwatervoorziening kunnen waterbakjes of drinknippelbakjes gebruikt worden. Konijnen moeten wel altijd toereikend water tot hun beschikking hebben.

Kosten: kopen of zelf maken

Hokken voor konijnen kunnen door een handige doe-het-zelver gebouwd worden. Bij vele timmerbedrijven en dierenpeciaalzaken zijn deze hokken ook te koop. Konijnenflats zijn niet standaard te koop en moeten dus zelf gebouwd worden of moet men laten bouwen. Om goede hokken te bouwen is het belangrijk eerst goed rond te kijken bij andere konijnenfokkers. Op deze manier wordt veel kennis verzameld en kunnen prachtige en handige hokken worden gebouwd.

De kosten van de hokken zijn natuurlijk afhankelijk van het gekozen materiaal en het aantal hokken.

4. Voeding en verzorging

Introductie

Zonder goede voeding en verzorging geen gezonde dieren. Deze regel geldt altijd en overal. Dit hoofdstuk beschrijft kort de voeding en verzorging van konijnen.

Voeding voor volwassen dieren

Er zijn vele manieren om een konijn te voeden en te verzorgen. Konijnen kunnen uitstekend gevoerd worden met gemengd volledig konijnenvoer. Er zijn ook konijnenkorrels, die als volledig diervoer gegeven kunnen worden, te koop.

Zowel het gemengde konijnenvoer als de korrel kan aangevuld worden met groenvoer zoals gras en een aantal kruiden en groenten. Ook het stro wordt door het konijn opgegeten en zorgt voor goede aanvulling van ruwe celstof en ruw vezel.

Het beste is om kleine stukjes van zoveel mogelijk verschillende groenten tegelijk te geven, in plaats van veel van één soort groente. De wilde konijnen in de natuur eten ook heel gevarieerd en eten overal een klein beetje van. Voorbeelden van goede groenten om te geven zijn: andijvie, veldsla, broccoli, wortelen, wortelloof en witlof. Voorbeelden van kruiden en planten in de natuur die konijnen graag eten zijn: weegbree, herderstasje, boerenwormkruid en de bloemen en het blad van de paardbloem.

Als een dier geen groenvoer gewend is, moet het hier langzaam aan wennen. Een konijn heeft zeer gevoelige darmen en deze kunnen snel van streek raken als ze te veel groenvoer krijgen, zeker als ze dit niet gewend zijn.

Konijnen moeten altijd schoon en fris drinkwater hebben. Ook goed onbeschimmd hooi mag in de hokken aanwezig zijn. Daarnaast kan een stuk dennenhout bijvoorbeeld stukje panlat als knaaghout in het hok gegeven worden.

Het drinkwater moet elke dag verversd worden, ook als er drinkflesjes worden gebruikt. Als water lang stil staat gaat het stinken en een konijn drinkt dit water dan niet meer.

Gemengd konijnenvoer

Volledig Konijnenkorrel

De hoeveelheid voer is natuurlijk afhankelijk van de grootte en de behoefte van het konijn. Belangrijk is dat een konijn zijn voer elke dag volledig opmaakt.

Als ze te veel krijgen laten ze het staan en dan moet er wat minder gevoerd worden.

Worden konijnen gekocht dan is het verstandig meteen iets voer mee te nemen waaraan ze zijn gewend. Konijnen moeten altijd voorzichtig wennen aan ander voer.

Goed on-beschimmeld hooi of stro moet altijd in de ruif beschikbaar zijn. Konijnen eten dit naar behoefte. Voor een goede spijsvertering is goed hooi of stro zeker noodzakelijk.

Angorakonijnen zijn ook echte knuffelkonijnen maar stellen wel speciale eisen aan hun huisvesting

Voeding voor jonge dieren

Jonge konijnen (lamprei) gaan vanzelf vast voer mee-eten als ze nog bij hun moeder (de voedster) in het hok verblijven.

Worden de jongen gespeend (dit betekent bij hun moeder weggehaald) dan kunnen zij direct volledig overgaan op het voor hen bekende voer.

Er is in de handel ook speciaal voer voor jonge konijnen te koop, maar dat is niet persé nodig.

Na het spenen moet wel worden opgelet of de jonge dieren het beschikbare voer opeten. Is het voer de volgende dag niet op, dan wordt het oude voer weggehaald en wordt op de gewone tijd weer nieuw voer gegeven.

Voerbakken

Kijk bij de aankoop van de dieren welke voerbakken de fokker gebruikt. Bevalen deze voerbakken dan is het verstandig dezelfde bakken ook te gebruiken. De dieren zijn daaraan gewend. Bij de dieren speciaalzaak zijn vele soorten en maten voederbakken te koop. Afhankelijk van het ras kan men een keuze maken. Kunststof en/of plastic bakken worden altijd door de konijnen aangeknaagd en opgegeten. Neem daarom liefst RVS bakken of stenen bakken.

Drinkbakken

Voor drinkbakken geldt hetzelfde als bij de voerbakken. Plaats de bakken op een verhoging, zodat de dieren er geen vuil in kunnen krabben.

Beter is het gebruik van een drinkfles met leknippel of drinkfles met drinknippel. Het water kan dan niet door de dieren vervuild worden. De fles hangt buiten het hok en de nippel in het hok. Drinkflessen moeten ook regelmatig gecontroleerd worden. Soms raken de nippels verstopt.

Een handige drinkfles

De drinkfles in gebruik

Omgaan met dieren

Goed omgaan met de dieren is net zo nodig als het geven van voer en water en het schoonmaken van de hokken.

Het omgaan met de konijnen is wel het mooiste wat er is.

Het gedrag van de verzorger bepaalt ook sterk het gedrag van zijn dieren. Ga altijd rustig met de konijnen om en laat ze nooit schrikken.

Laat bij de benadering van de konijnen altijd een vertrouwd geluid horen, zodat de dieren weten dat de verzorger er aan komt en win zo het vertrouwen van de dieren. Dat kan bijvoorbeeld door steeds eenzelfde fluittoon of deuntje te herhalen. De dieren leren snel dat er dan geen gevaar dreigt.

Haal de konijnen ook regelmatig aan en zet ze ook op tafel. Zij wennen dan snel aan de verzorger en het plezier dat u aan de konijnen beleeft wordt er alleen maar groter door en juist dat maakt het houden van konijnen zo plezierig en interessant.

Konijnen kunnen heel vertrouwelijk worden als ze van jongs af aan regelmatig in de hand genomen worden

5. Fokken

Introductie

Bij veel dierenliefhebbers ontstaat na verloop van tijd ook de wens om jonge dieren te fokken. Niets is zo mooi als ouderdieren met hun opgroeiende jongen dagelijks te kunnen volgen. Er is echter ook een maar aan verbonden. Er is wel kennis voor nodig.

Wil men bovendien jonge konijnen fokken, die zoveel mogelijk aan de raskenmerken voldoen dan vraagt dat ook weer extra kennis.

Er moet ook voldoende ruimte zijn voor de jonge dieren en niet alleen als ze nog klein zijn, maar ook later als ze volgroeid zijn. Is deze ruimte er niet, dan ontstaat al snel overbevolking met alle problemen van dien.

Begin er dan (nog) niet aan en zorg eerst voor voldoende hokken voor de jonge dieren.

Keuze van de fokdieren

Niet alle dieren zijn geschikt voor de fok. Voor het fokken worden alleen konijnen gekozen die gezond zijn en altijd gezond zijn geweest. Belangrijk is ook te letten op een goed karakter. Fok ook niet met dieren die een ziekte hebben gehad of geboren zijn uit ouders die ernstige ziektes hebben gehad. Zorg dat de konijnen goed gevaccineerd zijn tegen enkele zeer besmettelijke ziekten als RVHD of Myxomatose. Let op uitwendige parasieten en ongedierte bij of op de konijnen. Neem hiertegen maatregelen, voordat u gaat fokken.

Fokken met dieren die te nauw verwant aan elkaar zijn geeft meer kans op problemen. Deze nauwe verwantschap brengt aanwezige erfelijke afwijkingen sneller aan het licht.

De gekozen fokdieren moeten ook de specifieke eigenschappen bezitten die bij het ras horen. Al deze raseigenschappen zijn in de KLN-konijnen-standaard beschreven.

Deze eigenschappen moeten ook bij de jonge konijnen terug komen of nog beter worden. Op deze uiterlijke raseigenschappen worden de dieren later op tentoonstellingen beoordeeld. Maar ook als gefokt wordt om een paar jonge dieren erbij te hebben is het nodig dezelfde zware selectie criteria te gebruiken, anders verliezen de konijnen in de loop van de tijd hun raseigenschappen.

Bevruchting

Konijnen zijn, afhankelijk van de grootte van het ras, geslachtsrijp op een leeftijd van 7 tot 10 maanden.

De voedster (vrouwelijk konijn) is dan bij voldoende daglichtlengte en buitentemperatuur wel altijd brongstig en bereid tot een paring. Konijnen zijn induced ovulators, ofwel de eicellen op de eierstok komen pas vrij na de dekking door de ram. Als een voedster gedekt moet worden, wordt zij altijd in het hok van de ram (mannelijk konijn) geplaatst en nooit andersom. In het laatste geval reageert de voedster meestal vijandig op de ram. De dekking is geslaagd als de ram zijwaarts van de voedster valt. Als de dekking niet snel gebeurt, is het beter de voedster weer uit het hok van de ram te halen. Enkele uren later wordt het dan nog een keer geprobeerd. Na ongeveer 14 dagen na de dekking kan de buik gepalpeerd worden om te voelen of de voedster dragend is. De jonge konijnen zijn dan in de baarmoeder palpeerbaar. Niet drachtige voedsters kunnen direct weer bij de ram gezet worden.

Voedsters met jongen in goed te onderhouden bakken

Omgaan met drachtige dieren

Als de bevruchting heeft plaats gevonden zien we ruim 4 weken (dracht duurt 31 dagen) later dat de voedster haar uit haar pels (vooral van de buik) gaat plukken. Hierdoor maakt ze de tepels vrij voor het zogen en het haar wordt samen met het stro gebruikt om een nest te maken in de aparte nestkast.

Bij dwerggrassen is het vaak raadzaam om een nestkastje te gebruiken. Dit nestkastje wordt een week voor het werpen in het hok geplaatst. Eenmaal geplaatste nestkast moeten steeds op dezelfde plek blijven, want anders zal de voedster de jongen niet meer verzorgen.

Tijdens de drachtperiode wordt de voedster met rust gelaten. Wel is het goed de drachtige voedster wat extra krachtvoer te geven. Zelfs binnen enkele dagen na het werpen kan de voedster alweer bij de ram ter dekking gezet worden.

Als de jonge konijnen geboren zijn is het belangrijk het nest te controleren op dode jongen en eventueel nageboortes en daarna met rust te laten. Deze jongen worden uiteraard uit het nest gehaald en nat en vuil nestmateriaal wordt ook vervangen.

De jongen worden volledig hulpeloos, onbehaard en met gesloten ogen geboren. Pas na 9 dagen gaan de ogen open.

Voedsters hebben 8 tot 12 tepels. Zijn er meer dan 8 jongen geboren, dan kunnen jongen overgelegd worden naar andere nesten.

Dwergkonijnen krijgen meestal niet meer dan 3 of 4 jongen, maar ook kleinere nestjes komen vaak voor.

Een nestje jonge konijntjes, wel al met haar maar de oogjes nog gesloten

De oogjes net open

Als de jongen 10 dagen oud zijn kan gecontroleerd worden of de ogen open zijn. Is dit niet het geval, dan moeten de ogen uiterlijk op een leeftijd van 11 of 12 dagen voorzichtig open gemaakt worden.

Als dit niet wordt gedaan, blijven de dieren blind.

Een voedster met jongen mag de hele dag een volle bak met voerkorrels hebben. Zij moet zeker 6 weken voldoende melk produceren om de jonge konijnen goed te laten opgroeien. .

Na een 6-tal weken kunnen de jongen bij de voedster weggehaald worden. Zij worden dan gespeend.

Het spenen van de jongen hoeft niet allemaal tegelijk, maar kan verspreid worden over een aantal dagen. Eerst worden de twee grootste jongen weggehaald en een dag of 2 later weer enkele jongen. Het stoppen van de melkproductie bij de voedster heeft dan een geleidelijker verloop. De jongen mogen ook wel allen tegelijk gespeend worden door de voedster in een ander hok te plaatsen en de jongen in hun hok te laten zitten. Zo hebben de jongen minder stress.

Afhankelijk van de conditie kan een voedster vaker jongen krijgen, maar het is aan te raden een voedster in één jaar niet meer dan 3 nesten met jongen te laten krijgen.

Opfokken van jonge dieren

De eerste weken na het spenen kunnen 2 of 3 jonge dieren bij elkaar in één hok geplaatst worden. Toch is het beter al vrij snel de jonge dieren apart in een hok te plaatsen. Voor de ontwikkeling en de groei van het dier is dit het beste. Bovendien is dan onmiddellijk te zien als één van de dieren wat slechter eet. Wel is aan te raden, dat de konijnen elkaar nog wel kunnen waarnemen. Ook jonge dieren vaker verschonen verkleint de kans op infectieziekten als cocci-diose en dikke buiken ziekte.

Moedermelk maar ook al op zoek naar voedsel

Japanner voedster met jongen

Tatoeëernummer

In het rechteroor wordt het laatste cijfer van het jaartal en twee verenigingsletters getatoeëerd. In het linkeroor is het eerste cijfer de letter van de maand en de andere twee cijfers de volgnummers van de desbetreffende maand. Aan deze tatoeëring is altijd de leeftijd van het dier af te lezen, evenals bij welke vereniging de fokker is aangesloten.

De tatoeëernummers in de oren

Continu selecteren tijdens opfok

Fokken betekent ook selecteren. Jonge dieren worden regelmatig op hun ontwikkeling gecontroleerd. Jonge dieren die niet gelijkmatig opgroeien en/of lichamelijke afwijkingen vertonen worden nooit perfecte vertegenwoordigers van het ras. Deze dieren moeten niet aangehouden worden, maar kunnen nog als huiskonijn afgegeven worden of kunnen later als consumptiedier gebruikt worden. Door alleen de beste konijnen te houden blijft het ras zuiver en vitaal en met de juiste raskenmerken.

Het is belangrijk om al vroeg te selecteren bij de jonge dieren. Meestal kunnen op een leeftijd van 4 weken al aardig de mooiste jonge dieren geselecteerd worden. Bij tekeningdieren kan dit al vanaf de geboorte. De uitgeselecteerde konijnen kunnen het beste zo snel mogelijk naar een andere eigenaar gaan of verder opgefokt worden, totdat ze slachtrijp zijn.

Op deze manier wordt hokruimte en voer bespaard.

6. Showklaar maken en tentoonstellingen

Introductie

Fokkers willen graag hun fokresultaat aan andere fokkers en liefhebbers tonen en tegelijkertijd in competitie strijden om te zien wie de beste dieren heeft.

Overall in het land worden in de maanden september tot en met maart kleindierententoonstellingen georganiseerd. Kijk op www.kleindierliefhebbers.nl voor een overzicht van deze tentoonstellingen met adresinformatie.

In vogelvlucht wordt beschreven wat er allemaal gebeurt voor, tijdens en na een kleindiertentoonstelling.

Selecteren en huisvesten van showdieren

Een showdier is een dier dat de rasstandaard ideaal dicht benadert en alle kenmerken toont van een vitaal dier. De inzender moet daarom op de hoogte zijn van de eisen, die aan zijn ras in de betreffende kleurslag worden gesteld. Deze eisen zijn beschreven in de konijnenstandaard van KLN.

De dieren worden regelmatig in de hand genomen en goed nagekeken op uiterlijke fouten om teleurstellingen op een tentoonstelling te voorkomen.

Zo is een witte nagel bij gekleurde dieren een grote fout en deze dieren horen niet op een tentoonstelling thuis.

Een hangend oor bij konijnen die staande oren moeten hebben is ook een zware fout.

Een ander onderdeel is het gewicht van het dier. Ook hiervoor zijn per ras minimum en maximum gewichten vastgesteld. Er zijn per ras bepaalde kenmerken, die zwaarder wegen bij een keuring dan bij andere rassen. Denk bijvoorbeeld aan konijnen met een bijzondere pels: het Angorakonijn, de Satijn en de Rex. Op voorhand selecteren op de gewenste tekening is ook zinvol bij tekeningrassen. Wijkt de tekening af van de in de standaard beschreven tekening dan is het niet zinvol zo'n dier naar een kleindieren-tentoonstelling te sturen. Ook andere verplichtingen als bijvoorbeeld verplichte vaccinaties moeten uitgevoerd zijn met een ent-verklaring, voordat naar een tentoonstelling ingezonden kan worden.

Een paar dagen voor de tentoonstelling worden de ingeschreven dieren in een trainingskooi geplaatst die veel lijkt op een echte tentoonstellingskooi. Hierdoor gedragen de dieren zich later op de kleindieren-tentoonstelling beter en zijn ze goed te beoordelen en te bekijken door het publiek. Voer en water worden in deze trainingskooien natuurlijk niet vergeten en moet toereikend aanwezig zijn.

Thrianta

Lotharinger klein

Bij de Nederlandse Hangoordwerg zijn hangende oren geen uitsluitingsfout maar juist vereist

Conditioneren

De eerste selectie zit er dan op. De dieren, die naar een kleindieren-tentoonstelling gaan, moeten natuurlijk extra verzorgd worden. Op zo'n tentoonstelling is het belangrijk, dat de konijnen er keurig verzorgd uitzien. De nagels worden als het nodig is nog even geknipt met een nagelkniptang. De pels wordt nog wat schoongemaakt en extra geborsteld.

Bij gekleurde konijnen mag een enkel wit haartje met een pincet worden verwijderd. Dit conditioneren mag nooit overdreven worden. Bovendien gaat u uzelf dan voor de gek houden. Een dier dat overmatig bijgewerkt moet worden voldoet niet aan de voor het dier geldende standaardbeschrijving.

Een sterke conditionering valt bovendien nogal op en het dier wordt vervolgens gediskwalificeerd.

Papierwinkel

Inschrijven voor een kleindieren-tentoonstelling verloopt volgens de procedure die beschreven is in het vraagprogramma (boekje met informatie over de tentoonstelling). De plaatselijke kleindieren-vereniging stuurt haar leden het vraagprogramma ruim van te voren toe. Vraagprogramma's van andere kleindierententoonstellingen kunnen bij de betreffende

tentoonstellingssecretaris aangevraagd worden. In het vraagprogramma is alle informatie opgenomen over de tentoonstelling.

Is bij het invullen van het inschrijfformulier nog hulp nodig, ga dan naar een ervaren fokker van een plaatselijke kleindieren-vereniging.

De tentoonstellingsorganisatie stuurt de inzender kort voor de tentoonstelling de inschrijfbestemming en de etiketten voor elk dier met het kooinummer.

Verzendmateriaal

Als het tijdstip is aangebroken om de konijnen naar de kleindieren-tentoonstelling te brengen, worden de dieren in de transportkist geplaatst.

Het beste is elk konijn apart in een verzendkist te plaatsen. Op de kist wordt het etiket geplakt van de tentoonstellingsorganisatie waar de dieren zijn ingeschreven. Op dit etiket worden ook de tatoeëernummers geschreven, zodat bij het inkooien gecontroleerd kan worden of het juiste konijn in de juiste kooi wordt geplaatst.

Het is voor de dieren belangrijk dat de kisten schoon zijn met voldoende ventilatieopeningen en voorzien van vers en schoon kort strooisel. De dieren blijven dan tijdens de reis ook mooi schoon.

Verzendkist met konijnen en oppas

Dieren inkooien

Een Ruskonijn, net ingekooid

Inkooien is het brengen van de ingeschreven dieren naar de kleindieren-tentoonstelling en het plaatsen van de dieren in de aangewezen kooien.

De meeste fokkers brengen zelf of met enkele personen samen de konijnen naar de tentoonstelling.

De grote (nationale) kleindierententoonstellingen verzorgen vervoerslijnen door heel Nederland. Dit vervoer is veel goedkoper dan zelf de dieren wegbrengen en ophalen. In de vraagprogramma's van deze grote tentoonstellingen zijn de vervoerslijnen beschreven, inclusief de voorwaarden om mee te doen.

De inzender of de vervoerder plaatst de dieren in de kooien. Gelijktijdig wordt eventueel vuil aan de poten of de pels nog even verwijderd.

De lege transportkist wordt onder de kooien geplaatst en de inbrengers van de dieren verlaten de tentoonstellingshal om bij het inkooien niet in de weg te lopen.

Keuringen en keurresultaten

Meestal zijn alleen tentoonstellingsmedewerkers, keurmeesters, helpers en schrijvers tijdens de keuring van de dieren aanwezig. De keurmeester keurt de dieren volgens vaste regels en volgens de vastgestelde standaardbeschrijving.

De beoordelingskaart wordt aan de kooi gehangen, zodat iedereen de beoordeling van elk dier kan lezen. De inzender kan de beoordelingskaarten na afloop van de tentoonstelling meenemen.

De keurmeester gebruikt de onderstaande predikaten bij de beoordeling met daarbij genoemd de te behalen punten per predikaat:

- DIS is Diskwalificatie en 0 punten; het dier is uitgesloten door een fout van de fokker
- O is Onvoldoende en 85,5 of minder punten; de laagste beoordeling voor een dier met een ernstige fout
- V is Voldoende en 86 - 88,5 punten; het dier beantwoordt nog net aan de standaardbeschrijving
- G is Goed en 89 - 91,5 punten; het dier is een matige tot goede vertegenwoordiger van het ras
- ZG is Zeer Goed en 92 - 94,5 punten; de punten geven aan dat het om een krappe, een gemiddelde en een royale ZG gaat, waarbij de laatste een hele mooie vertegenwoordiger van het ras is
- F is Fraai en 95 - 97,5 punten; het dier en vooral ook het type (vorm) is beoordeeld als fraai, daarom in totaal een fraai exemplaar
- U is Uitmuntend en 98 - 100; dit dier benadert op alle onderdelen het ideaalbeeld.

De puntenwaardering werd tot 2008 als proef toegepast op diverse kleindierententoonstellingen, daarna is besloten deze puntenindeling definitief te maken..

De eindkeuring

Winnaar Jeugdshow Laren 2006

Prijzen

Het toekennen van de verschillende prijzen, zoals beschreven in het vraagprogramma, volgt als alle dieren gekeurd zijn.

De gewonnen prijzen worden in een aparte lijst in de catalogus opgenomen in volgorde van prijsnummer. De nummers van de prijzen zijn ook in het vraagprogramma opgenomen. De inzender ontvangt de gewonnen prijzen meestal tijdens de kleindieren-tentoonstelling. Geldprijzen worden soms overgemaakt naar een bankrekening.

Welke wordt de mooiste van de show?

Rooddoog Pool, hoe een ras in 100 jaar kan veranderen.

Veel fokkers vinden het naast het winnen van prijzen net zo belangrijk dat ze goede fokresultaten hebben bereikt. Misschien is dat voor hen wel de belangrijkste prijs.

Uitkooien

Als de tentoonstelling afgelopen is worden de konijnen rustig uit de kooien genomen. Let goed op dat de juiste dieren worden meegenomen en niet per ongeluk een dier van iemand anders. Omdat het nummer van de kooi en de tatoeëernummers op het etiket van de verzendkist staan is controle mogelijk.

Terug thuis in de hokken

Thuis gekomen worden de konijnen weer in hun eigen omgeving geplaatst. Zijn er geen grote temperatuurverschillen tussen de tentoonstellingshal en het eigen hok en is er nog daglicht, dan kunnen de konijnen direct terug gezet worden.

Blijven de konijnen een nacht in de transportkist, dan wordt de kist in een tochtvrije schuur of garage geplaatst. De ventilatieopeningen mogen niet geblokkeerd worden.

De volgende ochtend zijn de konijnen goed gewend en kunnen dan weer terug naar hun vertrouwde omgeving.

Het is verstandig om eerst voorzichtig een beetje te voeren. De dieren zijn immers een aantal dagen weggeweest en hebben vaak ander voer gehad. Dus weer voorzichtig laten wennen.

Zorg voor goed hooi of stro in de hokken en schoon drinkwater.

7. Ziekten

Introductie:

Bij alle dieren komen ziekten, afwijkingen en gebreken voor. Het is niet mogelijk dezen allemaal te beschrijven of om precies aan te geven hoe de liefhebber moet handelen. Enkele ziekten worden kort behandeld.

Gebreken zijn meestal snel te zien. Dat begint bij de geboorte met afwijkingen aan bijvoorbeeld het skelet en de poten. Aan dit soort gebreken is op dat moment niets te doen. In de vrije natuur zijn deze jonge dieren de eerste prooi van roofdieren. De natuur zorgt zelf, dat deze konijnen niet opgroeien. Ook de liefhebber moet dit erkennen en handelend optreden. Konijnen met afwijkingen en lijden laten leven is niet diervriendelijk. In dit hoofdstuk worden enige handvatten gegeven voor de behandeling van zieke konijnen.

Begrippen ziekteverwekkers en behandelmogelijkheden

Gebreksziekte

Een konijn met 'gebreks-ziekte' is niet ziek, maar heeft gebrek aan vitaminen of mineralen. De oplossing is het opheffen van het tekort zowel bij de voedster als bij de jongen.

Ectoparasieten

Voorbeelden zijn luizen, vlooiën en mijten. Deze parasieten worden bestreden met een insecten dodende spray in de hokken en met druppels of injectie bij de konijnen zelf.

Endoparasieten

Dit zijn darmwormen. De dierenarts heeft antiworm middelen tegen deze wormen. Voorbehoudend behandelen voor aanvang van het fokseizoen is belangrijk.

Protozoën

Dit zijn dierlijke ééncellige wezens. Belangrijke ziekteverwekkers zijn ongeveer 10 soorten die coccidiose veroorzaken in verschillende delen van de darmen. Oudere konijnen zijn veel minder gevoelig voor coccidiose, omdat ze al immuniteit opgebouwd hebben. Een snelle

behandeling met een specifiek middel geeft meestal een goed resultaat. De dierenarts heeft deze middelen. De levenscyclus van deze protozoën verloopt via de mest deels buiten het lichaam, waar de ontwikkeling stormachtig is onder warme en vochtige omstandigheden. Met regelmatig uitmesten en goede hygiëne en desinfectie van de hokken is coccidiose goed onder controle te houden.

Bacterieziekten

Deze ziekteverwekkers zijn veel kleiner dan de protozoën. De ziekte heeft meestal een ontstekingsachtig verloop. De dierenarts heeft goede antibiotica. Wel mogen alleen geregistreerde middelen toegepast worden. Deze zijn op de site van www.cbq-meb.nl terug te vinden onder de diersoort konijn.

Virusziekten

Virussen zijn nog weer veel kleiner en richten zich vaak op specifieke delen van het lichaam. Tegen virussen bestaan geen geneesmiddelen. Hier helpt alleen preventief vaccineren waardoor na injectie de konijnen een natuurlijk afweermechanisme wordt ontwikkeld. Het lichaam heeft enige weken nodig om de immuniteit op te bouwen. Vooral de RVHD en de myxomatose zijn de belangrijkste virusziekten, waartegen goed gevaccineerd kan worden. RVHD type 2 is in 2016 zelfs verplicht gesteld door KLN om deel te kunnen nemen aan tentoonstellingen.

Jong en nog kerngezond, zo moet het blijven

Herkennen en isoleren van zieke dieren

Zieke konijnen vallen onmiddellijk op, omdat een ziekte meteen effect heeft op het gedrag. Een ziek dier in een groep kan zijn soortgenoten besmetten en moet dan ook direct apart worden geplaatst. Maar omdat konijnen prooidieren zijn laten ze niet snel aan het uiterlijk zien hoe ziek ze zijn.

Zorg voor een schone kooi met alleen een drink- en etensbakje en een klein beetje bodembedekking zodat het zieke konijn goed bekeken kan worden. Zorg dat het zieke konijn goed voer (eventueel hooi of stro) en schoon water heeft en geef zeer matig voer. Voer dat niet direct wordt opgegeten moet verwijderd worden.

Een ziek konijn vertoont vaak lusteloos gedrag, zondert zich af en eet meestal niet meer. Het is moeilijk de specifieke ziekte te herkennen, behalve als het uitwendige beschadigingen zijn. Soms is aan de houding van het dier of aan de aard en de kleur van de mest af te leiden om welke ziekte het gaat. Neem contact op met de dierenarts om een goede diagnose te laten stellen.

Welke ziekte is het en wat kun je doen

Konijnen kunnen last hebben van een aantal ziekten. Met een goede hygiëne kan wel veel ellende worden voorkomen.

Een bekende ziekte is myxomatose, een ziekte die veel bij konijnen in de natuur voorkomt. De verschijnselen zijn een ontstoken neus, oren, ogen en geslachtsorganen. Deze virusziekte

wordt door insecten en door direct contact verspreid. Als de dieren ziek zijn is genezing nagenoeg niet mogelijk. Het is raadzaam jaarlijks de konijnen preventief te enten tegen deze ziekte. Ziekten, die we de laatste jaren ervaren, zijn de zogenaamde “Dikke buiken ziekte” en RVHD ook wel RHD genoemd. Konijnen met de “Dikke buiken ziekte” sterven door een overmatige gasophoping in de darmen en maag en dieren met RVHD sterven zeer plotseling met de kop naar achteren gestrekt en laten soms een bebloede neus zien. Ook tegen deze ziekte is preventieve enting de enige mogelijkheid.

Natuurlijk is het niet zeker dat de konijnen deze ziekte krijgen. Als de konijnen zonder enting toch ziek worden is het te laat en gaan veel konijnen dood.

Coccidiose is ook een lastige darmziekte die wordt veroorzaakt door een protozo in de darmen. De dierenarts kan helpen deze ziekte te behandelen en een goed behandelprogramma op te stellen. Ook voer met anti-Coccidiose middelen is verkrijgbaar bij de voerhandelaar..

Een andere lastige ziekte is snot. Besmette konijnen zitten dan constant te snorren. Grote klodders vetig slijm met gele pus komen dan uit de neus. De zieke konijnen worden ook snel herkend aan een plakkerige binnenzijde van de voorpoten.

Deze ziekte is zeer besmettelijk en genezing is nagenoeg niet mogelijk. Goede behandeling met antibiotica wil wel helpen en daarna een preventieve enting kan de ziekte in een koppel wel onderdrukken.

Ook voor de fokkerij moeten deze dieren uitgesloten worden, want de snotbacterie kan via de geboorte en tijdens de zoogperiode van voedsters op lamprei overgebracht worden.

Soms hebben konijnen wel eens een lichte diarree. Dat hoeft nog niet altijd een ziekte te betekenen.

Meestal gaat dit na korte tijd wel over. Drinken van schoon water is dan wel erg belangrijk. Ongedierte zoals vlooiën, mijten en luizen worden met een insecten dodend spray of poeder bestreden.

Bij twijfel over een ziek konijn is het verstandig advies te vragen bij een ervaren fokker of een dierenarts.

Als behandeling niet helpt

Helpt geen enkele behandeling, dan is het aan te raden het dier uit zijn lijden te verlossen. Kunt u dat niet zelf doen, dan kan de dierenarts of een ervaren fokker de aangewezen persoon zijn.

8. Heeft u nog vragen?

In dit boekje is voor de startende liefhebber veel informatie gegeven om een verantwoorde keuze te kunnen maken in het ras dat het beste bij u past en de daarbij behorende huisvesting en verzorging. Hebt u desondanks toch nog vragen, bezoek dan onze website. Daar vindt u ook adressen van plaatselijke kleindieren-verenigingen en speciaalclubs, die u in contact kunnen brengen met goede fokkers van het ras van uw keuze. Voor een luttel bedrag per jaar bent u daar lid en helpen zij u om van uw liefhebberij een prachtige hobby te maken.

Veel plezier gewenst met uw konijnen!

Uw keuze

Konijnen houden is een bijzonder leuke hobby. Kleindier Liefhebbers Nederland wil u graag helpen bij een goede start. Vandaar onder andere dit boekje. U vindt hierin informatie om een verantwoorde keuze te maken in het ras dat het beste bij u past en de daarbij behorende huisvesting. Ook de behandeling, het voeren en het voorkomen van ziektes komen voor de beginner ruim aan de orde.

Hebt u uw keuze gemaakt, ga dan naar onze website. Daar vindt u adressen van plaatselijke kleindieren-verenigingen en speciaalclubs, die u in contact kunnen brengen met fokkers van het ras van uw keuze. Zij kunnen ook uw specifieke vragen beantwoorden en u helpen als er misschien eens wat tegen zit.

Op onze website vindt u ook meer informatie als u van uw liefhebberij een echte hobby wilt maken en daarbij mee wil werken aan het behoud van ons culturele erfgoed.

www.kleindierliefhebbers.nl

Deze serie bestaat uit
de volgende delen:

Het konijnenboekje

Konijnen houden, een mooie liefhebberij

Het Sierduivenboekje

Sierduiven houden, een mooie liefhebberij

Het kleine siervogelboekje

Kleine siervogels houden, een mooie liefhebberij

Het grote siervogels boekje

Grote siervogels houden, een mooie liefhebberij

Het caviaboekje

Cavia's houden, een mooie liefhebberij

Het hoender en dwerghoenderboekje

Kippen houden, een mooie liefhebberij

Het kleine knaagdierenboekje

Kleine knaagdieren houden, een mooie liefhebbrij

Het watervogelboekje

Watervogels houden, een mooie liefhebberij

